

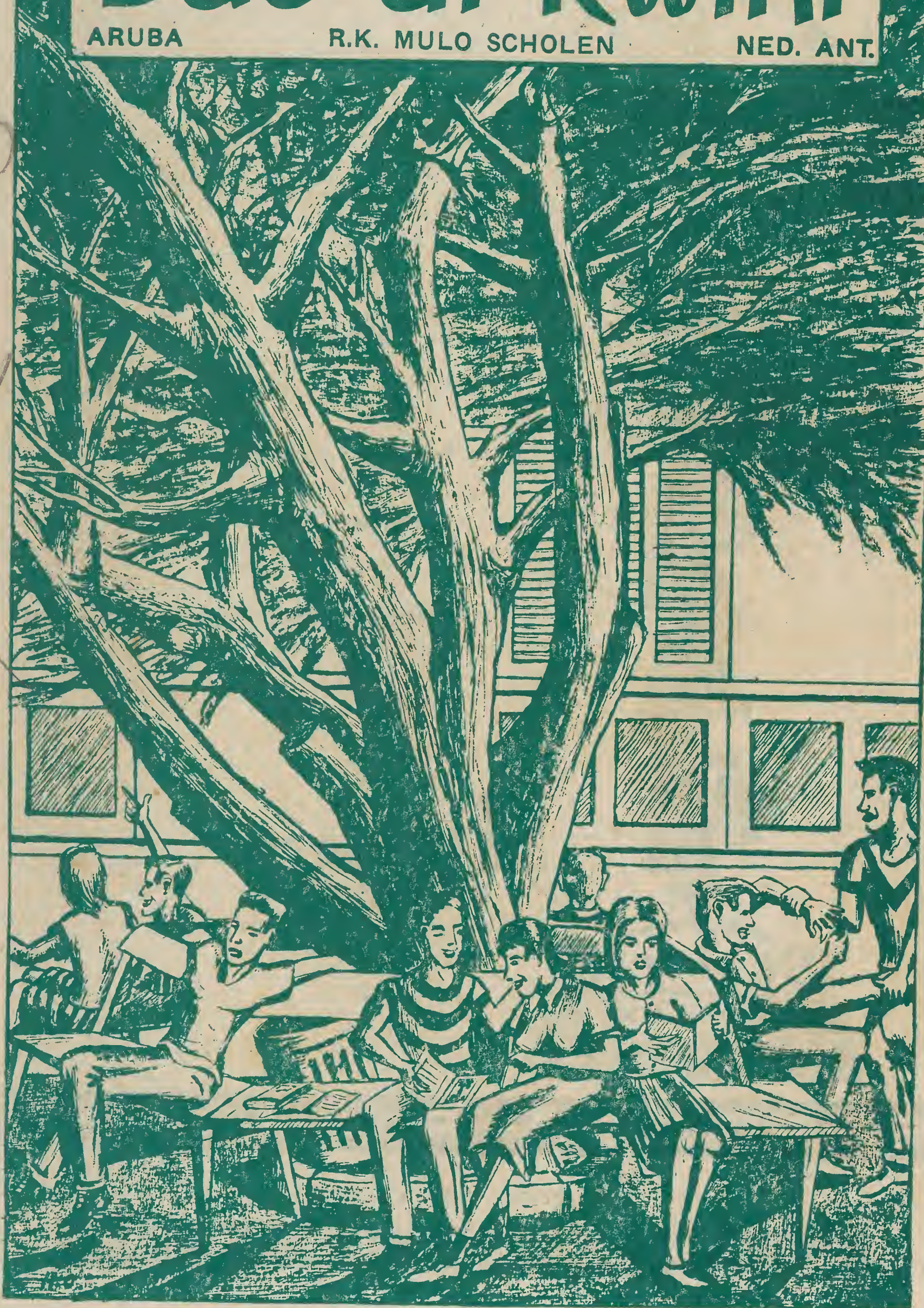
LA SALLE COLLEGE MARIA COLLEGE

Bao di Kwihî

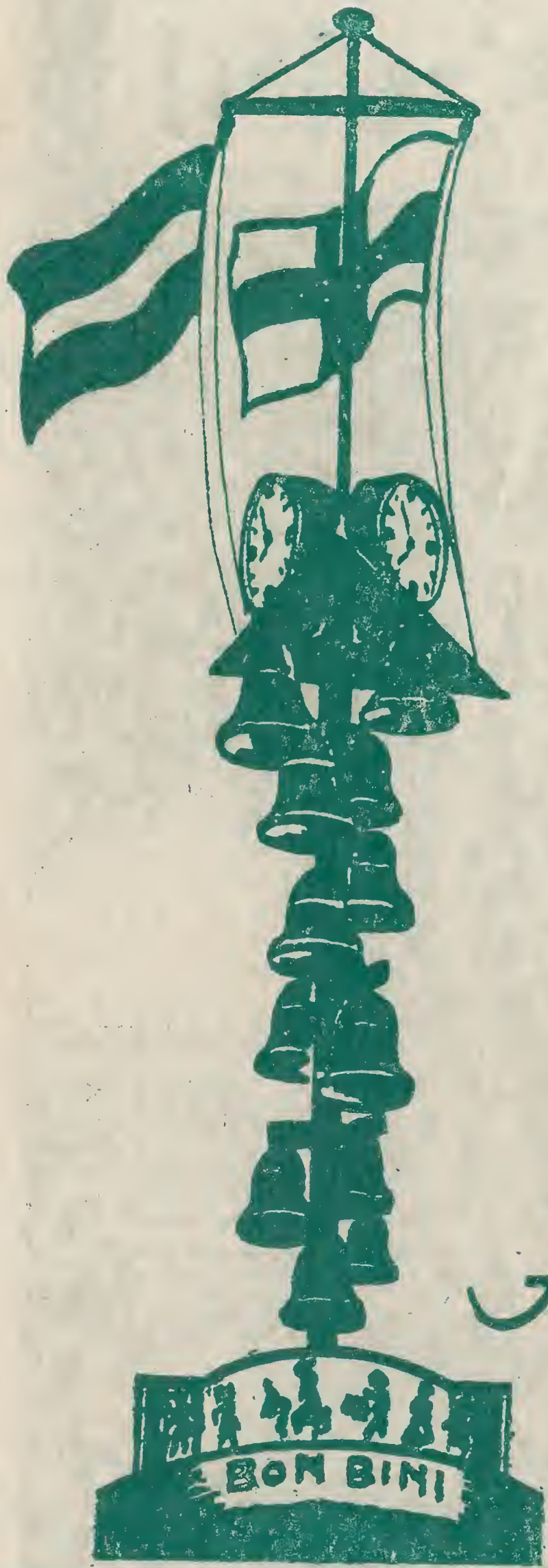
ARUBA

R.K. MULO SCHOLEN

NED. ANT.



Handwritten scribbles and lines on the left side of the page, including a large 'X' and some illegible marks.



Corda!
Pa tur dia di fiesta
bo por hanja
regalos na

SPRITZER + FUHRMANN

Aruba

SPRITZER + FUHRMANN

Joyeros del Caribe

ARUBA BONAIRE CURAÇAO ST. MAARTEN NEW YORK



DECEMBER 1966 - VIERDE JAARGANG - NUMMER 4

Beste Abonnees,

We dachten even niet genoeg copie te hebben voor ons extra dik kerstnummer. Maar op het laatst waren we helaas zelfs verplicht een enkel artikel wat in te korten. Onze tekenaars hebben zich ook uitgeleefd, zoals u wel zult zien.

Dit kerstnummer is ook een mooie gelegenheid om fr. Eugenius hartelijk te bedanken voor het altijd en belangeloos klaarstaan om de 530 nummers van ons tijdschriftje te stencilen.

Mogen wij dan nog alle adverteerders en alle lezers een ZALIG KERSTFEEST en een GELUKKIG NIEUWJAAR toewensen. En om te beginnen aan leraren en leerlingen :
... een prettige vakantie.

de redactie.

DECEMBER

1966

Tempo di pascu a cambia; alomenos pa mi.
Pakiko boso ta kere cu mi por bisa asina?
Masha facil.

Tempo cu mi tabata bai school († 1950), mi tabata mira fiesta di pascu un fiesta infantil, un vakantie cortico, durante cual bo ta bisa boeki benta den hoeki y lubida riba tur cos cu tin haber cu school.

Mi tabata tira klap (cu placa di mi tata). Dushi tempo berdad.

Tempo di pascu! Miré con cu bo ke. E ta keda un temporada di alegria, di aguinaldos, di christmas-carrols, di gaitas, di cosnan nobo. Tur hende ta drecha nan cas, dorna kerstboom, traha pesebre, cende luznan di coló, enfin tur ta juda pa haci Aruba bunita, dunando "grote schoonmaak" na tur loke a keda sushi desde un aña cu a pasa.

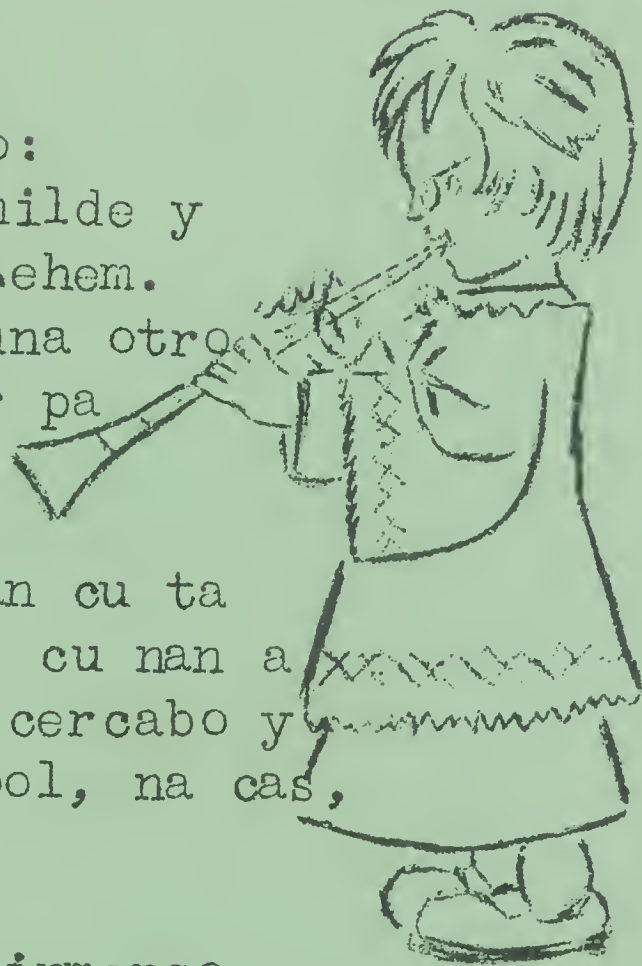
Y ora bo ta jong (mihó bisa: ora bo ta bayendo school) bo ta mira tal cos como un "vermaak": zapato nobo. shimis y paña nobo; netji!!

Pero si bo bira mas grandi y bo bira e medalla di otro banda, bo ta mira Pascu tambe. Bo ta mira pascu di berdad. Pa hopi hende pascu ta un paar di dia di parranda, dianan pa bebe, pa goza, pa haci bochincha, sin corda mes cu tin un misa den cual nan por gradici Tata Celestial pa tur bondad cu nan a haya durante 360 dia. Basta cu pascu bati na nan porta y entendé na nan e invitacion pa sali dal un keiro di dos dia sigi. Pakiko pascu tin un significacion asina? Ami no sa. Mi tin sigur cu bosonan no sa tampoco.



Pero si bo realizabo, Pascu pór ta pa bo:

1. Un temporada pa recorda nacemento humilde y pober di Hesucristo den stal di Bethlehem. Lagando afó tur asunto di regalo y duna otro e regalo di mas bunta: virtud di amor pa prohimo.
2. Un temporada adecuado pa pordoná esnan cu ta rond di bo, pa cosnan menos agradable cu nan a causabo. Duna tur e oportunidad pa ascercabo y lubidá tur e mal ratonan, sea na school, na cas, na trabau uf na unda cu ta.



3. Mira fiesta du pascu, como e alegria inmenso cu Santisima Trinidad ta profesá nos tal; recordamento di su jegada na mundo, pa pordón di nos picá.

4. Hací di pascu un significacion unico, bisando mescos cu angelnan a canta: Paz na mundo, na hendenan di bon voluntad. Y esnan cu no ta di bon voluntad, siña nan e camina recto.

5. Lubidá tristeza durante dianan di Pascu. Y maske cu ta bijgeloof, hopi ta bisa: Si bo cuminzá aña malo, ta henter e aña lo ta fatal pa bo. Ami mes no ta kere e cos ey. Pero biba den paz y den alegria cu otro. Pesey mes mi ta goza e lema di A.M.G.: "Weest blij, maakt blij".

6. Bisa kiko cu bo ke, pero pascu ta pascu. Abo ta mira pascu asina, y ami ta miré asina. Pesey mes:

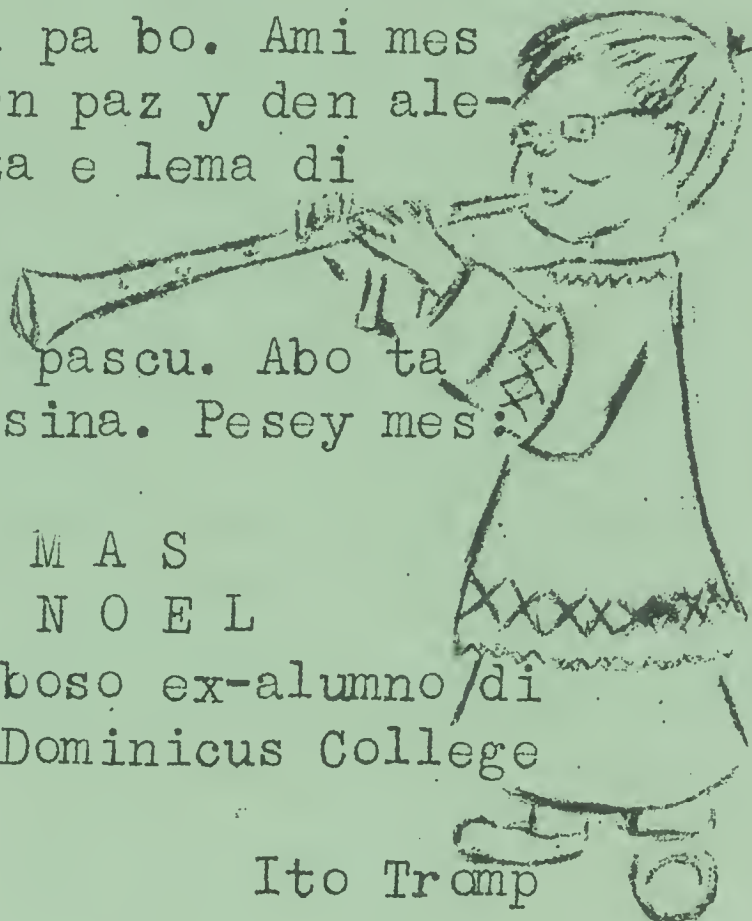
B O N P A S C U

M E R R Y C H R I S T M A S

J O Y E U X N O E L

di boso ex-alumno/di
St. Dominicus College

Ito Tramp



De Aanbidding

van de

herders



Doch eenieder draaide zich om naar een gedempt gesnik.
"Ach, het is de blinde," zei een herder tot Maria, "hij heeft verdriet omdat hij het Kindeke niet kan zien."

"Nee, het is daarom niet," snikte de blinde Jodocus uit zijn hoek komend, "want ik heb het licht gezien. Maar gij allemaal kunt aan het Kindeke wat geven, doch blinden kunnen niets geven. Is dat niet droevig? Och, het snijdt lijk messen door mijn hart. Maar," smeekte hij dan ootmoedig tot Maria, "mag ik u een schoon liedekje spelen op mijn viool, 't is het enige wat ik geven kan, omdat ik anders niets heb. Blinden zijn geboren om te krijgen."

"Zeker, beste man!" zei Maria, en een trilling van medelijden was er in haar woorden.

Er kwam een stilte, diepe stilte; en de blinde glimlachte naar iets, en toen begon hij te strijken met een edel gebaar. Zijn gelaat werd wit van aandoening, en er gleed uit zijn viool een zang die gestolen scheen van de engelen van

daarstraks. Heel het stalleke was ermee gevuld, en het Kind zweeg, en al de boerenkoppen, die bijna nooit iets anders gehoord hadden dan wat zagerige muziek in de kerk, of een polka op de kermis, werden van zijn zuiverheid vervuld, en er kwam iets over hen dat het schoonste was wat zij bezaten.

Over die ruwe, ongeschoren, arme mensen straalde de koninklijke klaarte van hun ziel en de blinde lekten de tranen van zijn kaken.

En als het gedaan was, en zijn strijkstok nevens hem hong, stond hij weer te glimlachen naar iets omhoog.

"Ik heb het Kind gezien", snikte hij, "ik heb het Kind gezien! Och, het is zo heerlijk en zo schone!"

uit: Het Kindeken Jezus van
Vlaanderen, door Felix
Timmermans.

Zalig Kerstfeest en Zalig Nieuwjaar namens het Mariacollege.
Moge de woorden: "en vrede op aarde aan alle mensen van goede wil" voor jullie allemaal persoonlijk waarheid worden.



PASCU

Pa alumnoraz di la Salle y

Sta Maria

Aki ta sigi mi mensaje sincero

Sintimento profundo di un

di alegria

Cu ta culmina hogar di

pascu feliz

Unda cu boso ta biba. Pero biba

boso famia

den harmonia.

Jto Tromp.

EINDE VAN DE REIS

De nieuwe bemanning groette ons opgewekt bij de ingang. Onwillekeurig moest ik even glimlachen toen ik dat stel zag en dacht: "In uw handen bevelen wij onze geest". Een aleluja kon ik er echter niet achter jubelen. Nog even en we lieten Europa achter ons. Een indrukwekkende herinnering aan een lichtende stad namen we mee de lucht in. En de nacht in.

Urenlang zou ons toestel nu als een eenzame vogel door de duisternis gaan vliegen. Een geschikte tijd om flink te dutten. Tenminste dat dachten we. Voor we echter hieraan mochten toegeven kwam er een verrassing. We mochten eens vergeten dat er iets zou kunnen gebeuren!!!

Daarom verschenen een steward en een stewardess, beiden met een reddingsgordel in de hand. Met een allerliefste glimlach hielden ze hun betoog. Aan een touwtje trekken zus en aan eentje zo en je zou na een gewaagde sprong uit de nooduitgangen veilig op de gastvrije oceaan belanden. Het opwekkendste geval vond ik het batterijtje dat pas zou gaan werken als het met water in aanraking kwam. Lekker fris!

Zo kon je dan lichtseinen geven. Ter afwisseling mocht je ook op een fluitje blazen ... als je tenminste daartoe fut zou hebben.... Het was een interessant en moedgevend relaas. Ja, ja, en nu maar rústig gaan slapen. Vooral rústig

De lichten werden uitgedraaid op een enkele na. De meeste passagiers deden hun best om te slapen. Ondertussen snelden we voort op een hoogte van ruim 10.000 m. Buiten heerste er een temperatuur van -45 gr. C. Binnen merkte je er gelukkig niks van. Mijn burens leken al vredig te slapen. Eindelijk lukte het ook mij even.

Toen ik wakker werd, stijf van de ongemakkelijke houding, ging ik wat lezen en schrijven om de tijd te verdrijven. Ik keek eens naar buiten. Wat was dat? Werd het buiten lichter? Ja, de zon kwam op aan een prachtige koperen hemel.

Een magnifiek gezicht! Het was of je nu vrijer kon ademen. Dat kwam door die zichtbare ruimte daarbuiten. Er ontstond beweging onder de mensen. De een na de ander ging zich wat opknappen. Dat was wel nodig, wilde je straks in Caracas niet met een lodderig gezicht aankomen.

Even later kregen we een ontbijt te verwerken, waar geen doorkomen aan was. Bijzonder hartig! dat moet ik bekennen. En om het werelddeel Amerika te betreden was zeker wel kracht nodig. We vlogen over een berg om onmiddellijk daarna met een zachte schok te landen in Caracas.

Nauwelijks uit het vliegtuig werden we als het ware overspoeld door een golf van warmte. Onze kleren en tassen voelden eigenaardig warm aan. Hier moesten we voortmaken. Vlug wat kaarten en postzegels gekocht, geschreven en gepost. Tussen al deze bedrijven door gebruikten we een glaasje fris.

De vlucht naar Curaçao was daarna nog een peuleschilletje. We zochten onze spullen bij elkaar en maakten ondertussen een praatje. Er heerste een gezellige stemming. De gezagvoerder sprak zijn wensen uit voor eventuele verdere reizen. Hij was even blij als wij, dat we uiteindelijk toch zo'n prettige overtocht hadden gehad.

Toen wij op Curaçao uitstapten was onze dank, ondanks die eerste hobbelpartijtjes, oprecht gemeend. De D.C.8 had ons immers veilig en vlug op onze bestemming gebracht.

Zr. Juliette

L.S.C.

WENST

HET

M.C.

MOOIE

KERSTDAGEN

EN EEN

GELÜKKIG

NIEUWJAAR





TOEGANG

M.C.



23 november : Na zware inspanning en vermoeiend denken heeft onze beroemde school met hersengymnastiek verloren van onze beruchte lieve buurvriendjes van La Salle.

- we condoleren ons met ons verlies -

25 november : Het regent, het regent...

De pannen worden nat


Daar kwam meneer Smeets aanlopen

En hij viel op zijn (pardon)

De meisjes van 8a mochten 8c de hele morgen gezelschap houden. 's Middags ging 8c vakantie houden.

28 november : De Sint wordt al vroeg gevierd. Ter ere van hem gingen de kopklassen weer eens van een film genieten.

- kwam de Sint maar iedere week -



1 december : Eerste Vrijdag. De negende en tiende klassen hebben ter ere van het H. Hart gezongen.

Onze redactrice Clara verjaart. Van harte gefeliciteerd en nog heel veel jaren. Waarvan dan graag nog een paar jaar in onze redactie.

2 december : 's Morgens op school zagen we tot onze verbazing dat een van onze vertrouwde kwihibomen een arm verloren had. Later kwam een "dokter" het geval onderzoeken. De verzekering betaalt?

5 december : Huiswerkvrij. Ook al tere van de Sint. We mogen de hele avond sinetruklazen.

6 december : We hebben geen reden vandaag te laat te komen: er wordt toch geen les gegeven tot aan de pauze. Met vrij van rooster dansen we onvermoeid. Ook de leraren! Jammer genoeg ging de bel voor de pauze veel te vlug. De meisjes waren niet naar buiten te krijgen. De zuster moest hen met handgeklap eruit jagen.

7 december : Ondanks onze nederlaag van vorige week luisteren we 's avonds naar de finale van de hersengymnastiek. La Salle won ook de finale. Jammer. Maar toch hartelijk gefeliciteerd namens alle Maria-Collegialen.

12 december : Allemáal ernstige gezichten op school. Vandaag beginnen de beruchte Centrale Proefwerken. Die duren tot woensdag.

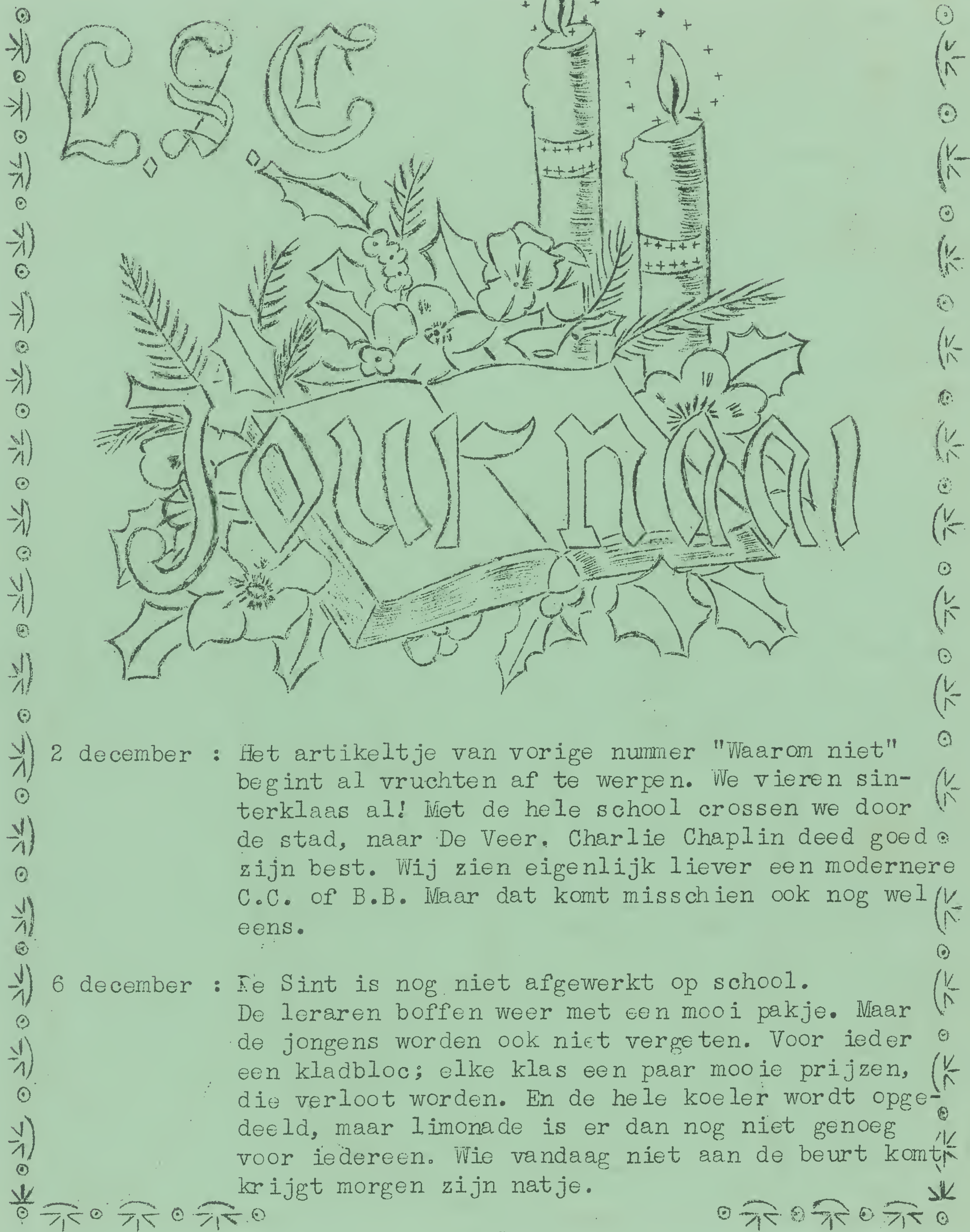
En dan nog proberen op tijd klaar te komen met het kerstnummer van Bao di Kwihhi. Als dat maar lukt.



Gloria in



EXCELSIS DEO



2 december : Het artikeltje van vorige nummer "Waarom niet" begint al vruchten af te werpen. We vieren sinterklaas al! Met de hele school crossen we door de stad, naar De Veer. Charlie Chaplin deed goed zijn best. Wij zien eigenlijk liever een modernere C.C. of B.B. Maar dat komt misschien ook nog wel eens.

6 december : Fe Sint is nog niet afgewerkt op school. De leraren boffen weer met een mooi pakje. Maar de jongens worden ook niet vergeten. Voor ieder een kladbloc; elke klas een paar mooie prijzen, die verloot worden. En de hele koeler wordt opgedeeld, maar limonade is er dan nog niet genoeg voor iedereen. Wie vandaag niet aan de beurt komt krijgt morgen zijn natje.

6 december : Ook Bao di Kwihhi viert sinterklaas. De redactie dan. De redactrices hadden de presentjes erg mooi verpakt. Met de opdrachten werd een beetje de hand gelicht. Onze censor moest enkele lichamelijke oefeningen voordoen.

7 december : Meneer Werink komt zich ziek melden. Een bepleisterde wenkbrauw geeft aan waar de kwaal zit. Er is NIET gevochten op school hoor.

En meneer Zonjee is stapel... van plezier en trots. Zijn hersengymnasten hebben de finale gewonnen van het John Wesley college. Met één punt verschil: 27 - 26. Bons, bons, bons,..... de beker is van ons (voor een jaartje).

De jaloezie van het Maria College is zelfs tot in Bao di Kwihhi doorgedrongen.

Maar : Leve onze school; leve La Salle.

Gefeliciteerd Tica, Emile en Emile, Orvind en Fabio.

12 december : Meneer Werink is weer op school. We hebben niet veel aan zijn afwezigheid gehad. Fr. Paulus zorgde wel dat zijn proefwerken voor de B-ers doorgingen. Dank u wel, frère!



M C

WENST
een

L S C



Zalig Kerstmis



en



Gelukkig Nieuw
jaar





KERSTMIS

Het was 24 december en de drie rovers zaten rond het vuur plannen te maken voor die nacht. Het was erg koud. Alle drie kauwden op een grassprietje. De hoofdman, George, stond op en zei: "Van nacht komt er een koets langs bij de "Rots" en die kunnen we gemakkelijk te pakken krijgen". De andere twee, Pedro en Lopie, knikten. Ze verheugden zich al op kisten tot de rand gevuld met goud, nieuwe kleren, logeren in een hotel en een feestelijke maaltijd. "Jullie kunnen gaan slapen", ging George verder, "maar als ik jullie een sein geef, vertrekken we. Wie niet wakker wordt, kan blijven. Ik kan het ook alleen".

Natuurlijk gingen de anderen niet slapen en ze wachtten tot de hoofdman het sein gaf. Klokslag twaalf stond de hoofdman op, trapte met zijn laars tegen een boom en sprong op zijn paard. Meteen volgden de anderen.

Zo reden ze in de stille, griezelige nacht naar de "rots" die ongeveer een kwartier verderop lag. Daar aangekomen verstopten ze zich achter een paar struiken en wachtten het moment af waarop de koets voorbij zou gaan. Na een paar minuten hoorden ze in de verte een geroffel dat steeds dichterbij kwam.

George bond een zakdoek voor zijn mond en de twee volgden zijn voorbeeld. Gespannen keken Pedro en Lopie naar George, die het teken tot de aanval zou geven.

"Nu!" schreeuwde George en meteen gaven ze hun paarden de sporen en weg waren ze, de koets achterna. Ze spoorden hun paarden steeds harder aan, maar de afstand tussen hen en de koets veranderde niet, totdat ze de koets in een grot zagen verdwijnen.

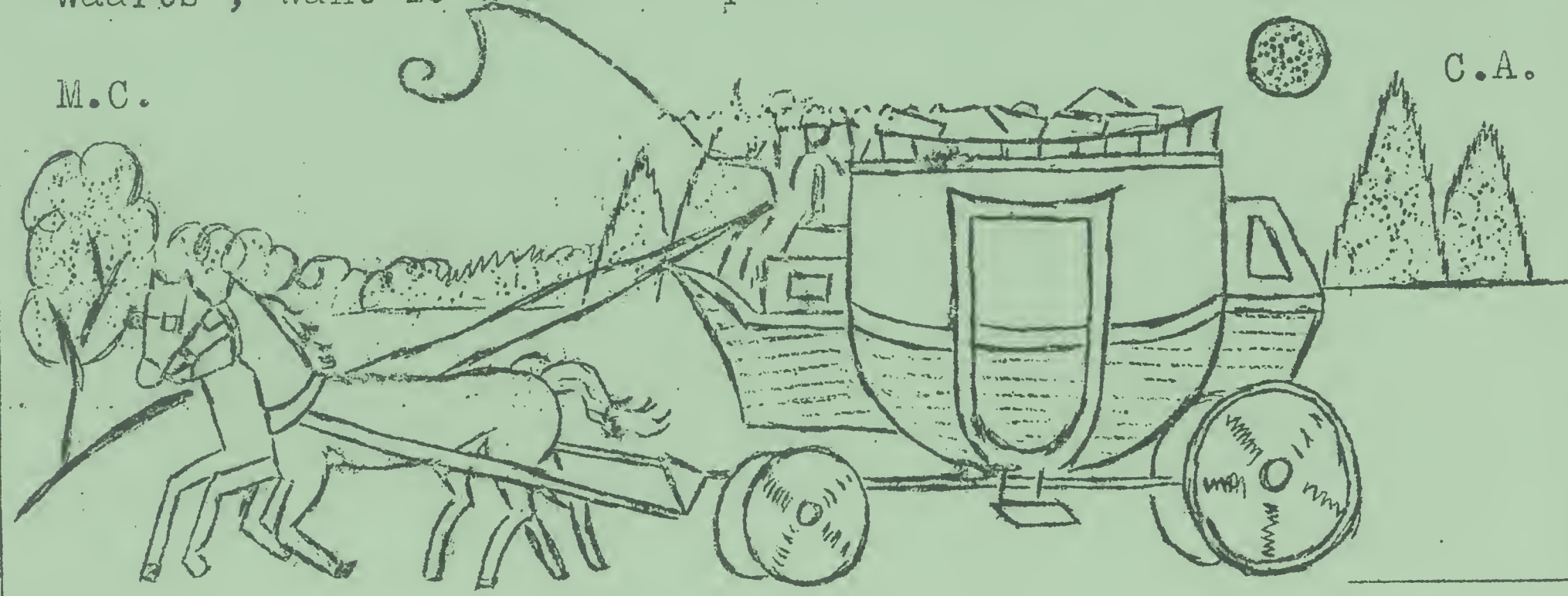
Ze minderden vaart. Een gevoel zei hen dat ze moesten afstappen. Met kloppend hart sprongen ze van hun paarden en gingen naar de grot waarin de koets was verdwenen. Nauwelijks waren ze bij de opening aangekomen of ze werden verblind door een licht dat uit de grot afkomstig was. Ze vielen op hun knieën en bleven met hun hoofden op de grond zitten, totdat ze een lieve stem hoorden, die zei: "Kijk, Jozef, God heeft ons wat gezelschap gestuurd; en het zijn flinke kerels ook. We hoeven ons niet bang meer te maken voor rovers en zo." "Ja, dat zie ik", antwoordde een basstem.

Bij dit gezegde schaamden de rovers zich verschrikkelijk, ze gedroegen zich als drie kleine kindertjes en prevelden iets dat op een gebed leek.

"Sta op mannen en doe alsof je thuis bent", zei Jozef, "helaas hebben we geen stoelen om u aan te bieden." De mannen stonden op en zagen toen het liefste kindje dat ze ooit gezien hadden. Ze namen meteen hun proviand en gaven dat aan Maria. Toen rende Pedro naar buiten en kwam even later met een paar dekens terug, die ze op hun paarden hadden, om de nacht door te brengen.

"God zegene u", zei St. Jozef, en Maria dekte haar Kindje zorgvuldig toe met één van de dekens.

Even later namen de "rovers" afscheid en gingen "stadwaarts", want ze waren van plan om nu werk te gaan zoeken.



~TENDENTIEUS~

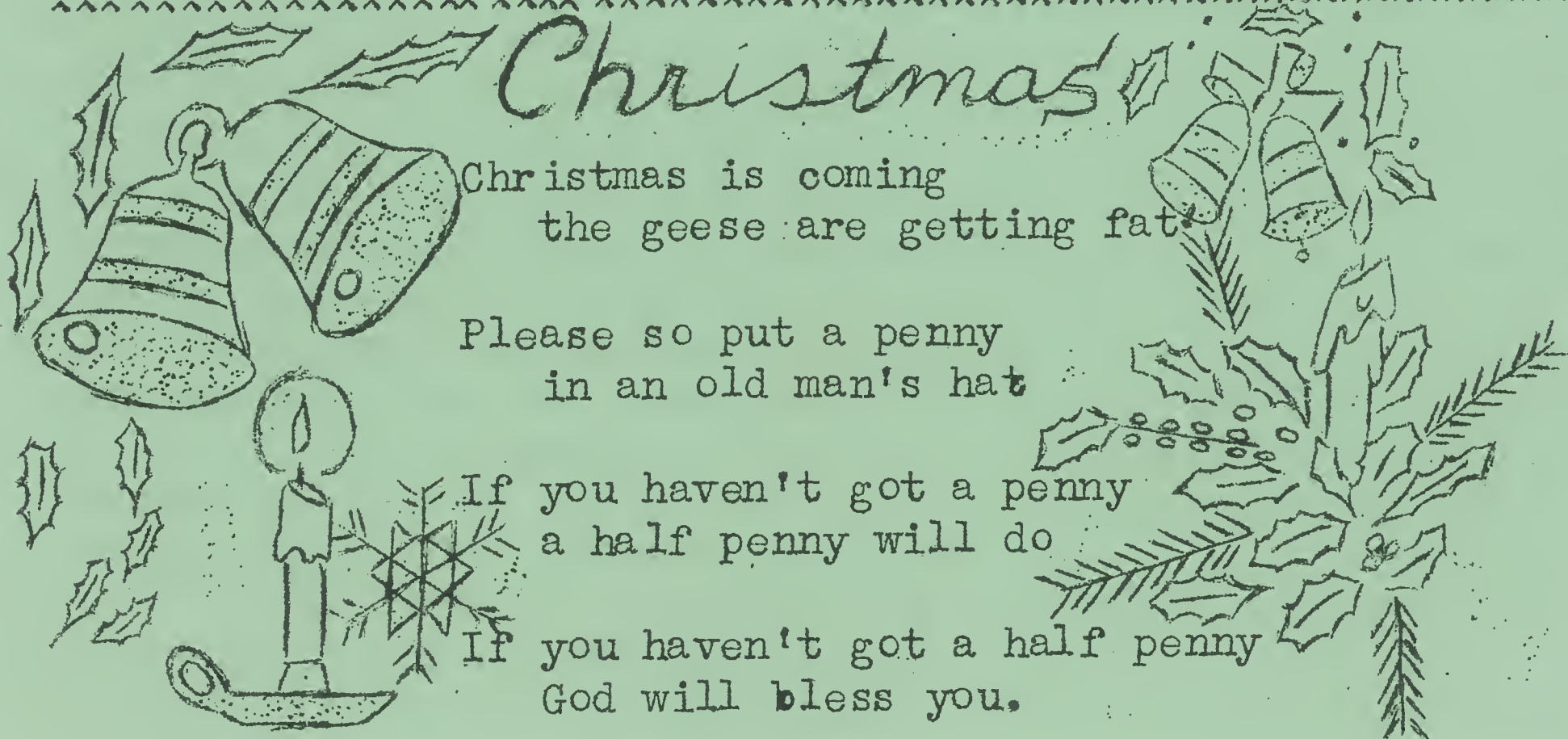
Geachte Redactie,

We lazen:

In het JOURNAAL van het NOVEMBERnummer: 9c speelde tegen 8c, waarbij de klasseleraar zelf floot.... 8c won.... Afijn jullie hebben het zelf ook gelezen. Klas 8c is verontwaardigd, want:

1. Tegen het feit dat de klasseleraar van 8c floot, werd al-
leen door de spelers van 8c bezwaar gemaakt..... 9c had hem
zelfs gevraagd.....
2. Is een score van 15-4 (volgens 8c) of van 15-8 (volgens 9c)
niet overtuigend genoeg?
3. Volgens de leerlingen van 8c wint bij deze referee altijd
de STERKSTE.
4. Er wordt in "B.d.K." nogal veel ophef gemaakt over de op-
vallende successen van de ... 9de klassen; waarom wordt er
niet even bij vermeld, dat 7b en 8c kampioen werden van
respectievelijk de 7de en 8ste klassen?
5. Nog een goede raad aan 9c: jullie KUNNEN fantastisch goed
spelen, maar dan moeten jullie ervoor zorgen niet te kibbe-
len (KIEK) onder elkaar, want dan komt er niets van terecht
(laatste punt komt van de klasseleraar van 8c)

Namens leraar en leerlingen van klas 8c, -M.O.F.F.I.-





Het licht bleef branden

Lange strepen tekenden zich af aan de hemel. Banen van vonken trokken over ons heen, en doken neer in het verre westen. --- Arm Engeland.

Dan kwam de donder; knetterend en ratelend schoot iets onzichtbaars over de bossen.

Het was december 1944.

Hitlers V-I en V-II 's waren op weg naar Engeland. In Londen zouden wel geen kerstlampjes branden. Maar branden zou het er wel.

Ze kwamen 's nachts. Grote wagens met een geheimzinnig monster onder hun tentzeilen. In het bos stonden ze opgesteld. De punt schuin naar voren in de richting van Londen. Dat waren de wapens van de wraak. Vergeldingswapens noemden de Duitsers deze monsters. Vergelding, omdat Engeland Duitsland bombardeerde. Daarom heten ze ook V-I en V-II. Dat waren de eerste raketten! Ze werden in diep geheim gemaakt en vanuit verborgen lanceerbanen in Holland afgevuurd. De V-I was 8 m lang en hij had twee kleine vleugels. Automatisch stopte de motor na een bepaalde tijd. Dan draaide het hoogteroer om en de bom stortte ter aarde om na enkele seconden te exploderen.

De V-II was een verbeterde uitvoering van de V-I. De lengte was 15 m en het gewicht 12,5 ton, waarvan 1000 kg springlading. Door de enorme snelheid konden de mensen binnen het doelgebied het naderen van de raket niet horen. Het eerste geluid dat de oren van de overlevenden bereikte waren de geluidsgolven

van de explosie - pas daarna kwam het geluid van de motor.

Die avond hadden we gehoopt dat de monsters bleven slapen op hun stellages in het bos. Het was immers Kerstnis. Maar Hitler wilde wraak, ja, juist op Kerstnis!

Tegen drie uur in de nacht ging de onroeper het dorp rond. Hij luidde de schoolbel, dan riep zijn schorre stem: "Het is Kerstnacht". Dat deed hij om de mensen te wekken voor de Nachtnis, want de klokken in de kerk waren allang gestolen om er granaten van te maken. Zijn werk was totaal overbodig. Iedereen lag wakker, want elk half uur vertrok grommend een raket, enkele reis Londen.

We hoorden hem aankomen, op zijn fiets zonder banden. Plotseiling gooide hij zijn bel over straatkeien, ronde naar ons huis en schreeuwde: Er uit, er uit! Ik wil erin!

Daar zaten we nu in de kelder. Op een tafeltje een flakkerend oliepitje. Griezelige schaduwen dansten op de muren. Ja, griezelig en angstig was het wel. Boven ons trok immers de Dood voorbij. Een V-I was op hol geslagen. We hadden de start wel gehoord. De motor was niet gestopt maar er was iets misgegaan met hetvroeer. De V-I was ongedraaid en trok nu grote cirkels boven het dorp. En ons huis lag in het raakpunt van die cirkel.

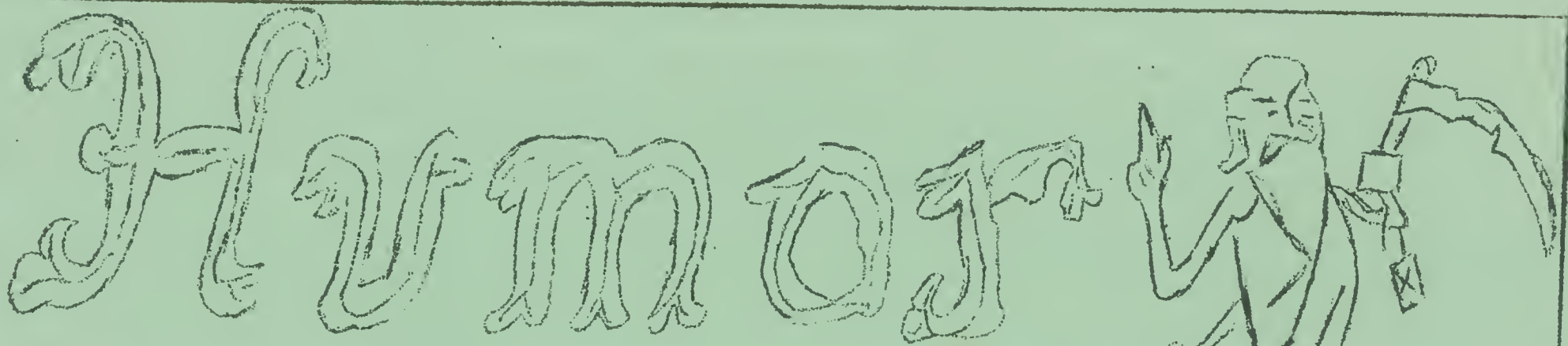
Nu wisten we het allemaal: binnen 15 minuten viel de beslissing. Dat was de tijd die de raket nodig had om Londen te bereiken.

Regelmatig trok het ending zijn banen. - Nog acht minuten. - nog vier minuten. Wat duurt vijftien minuten toch lang. Als een donkere sigaar met een brandend eind schoot hij langs de kerk, over de school, de bossen, en dan weer kerk, school, bos.

In die nacht ging de Nachtnis niet door. Het was Kerstnis en we zaten als de herders van Bethlehem in de grot. Rondom het oliepitje werd gebeden. Het meest door hen die het niet graag deden. We baden dat het lichtje mocht blijven branden. Het is nooit meer uitgegaan. In die kerstnacht begrepen alle "herders in de kelder" dat alle lichten kunnen doven, maar dat er nog 'n LICHT overblijft, - het Licht dat scheen boven Bethlehem.

Precies 15 minuten na de start dook de V-I. Er kwam een doffe klap, meer niet. De bom was gesmoord in een drassig weiland. De volgende morgen timmerden we planken waar de ruiten gezeten hadden.

A.G.M. Pieters



Bordje in een van de ramen van een bank:

-- WEES TIJDIG MET UW KERSTLENING --

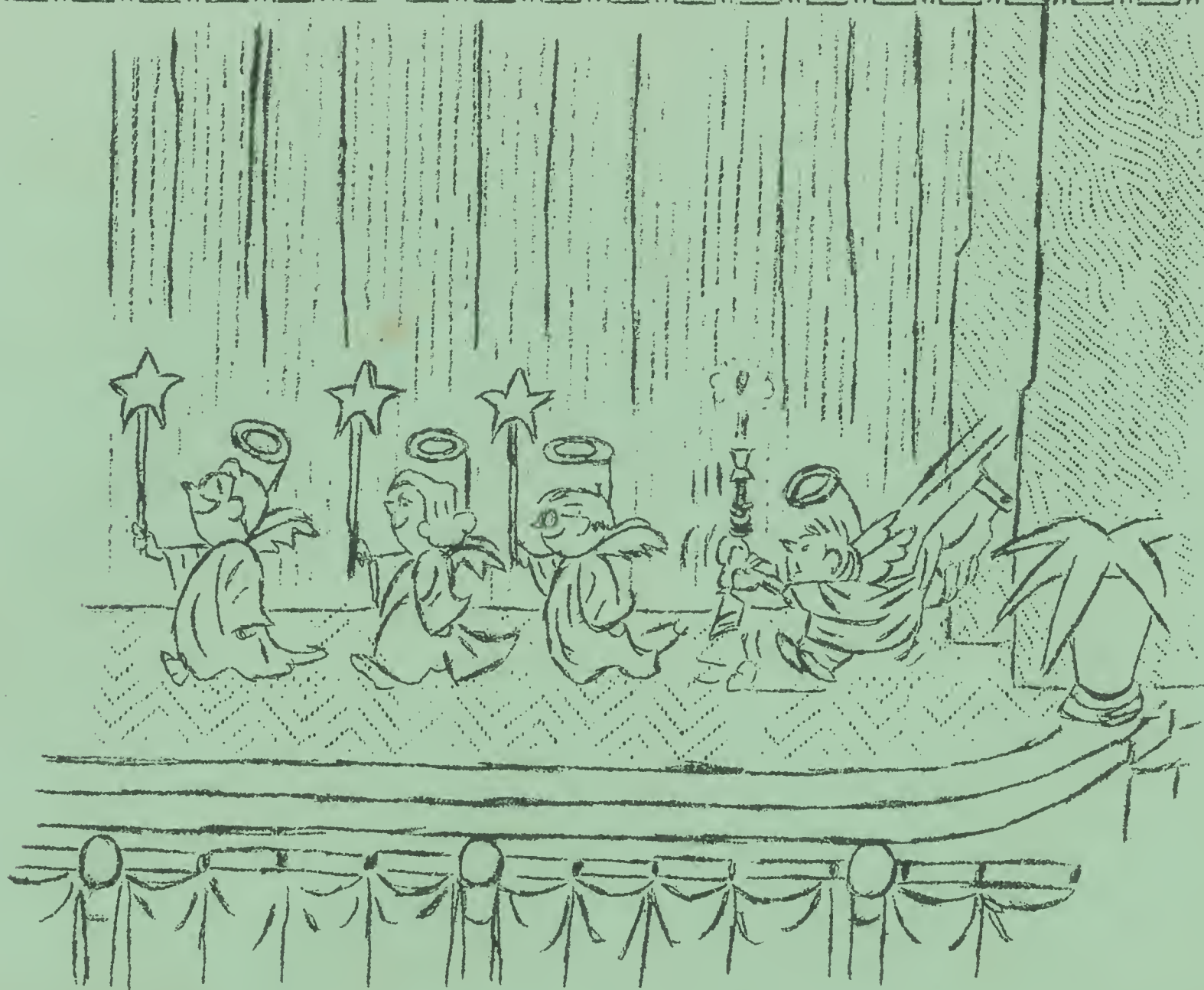
Iemand stuurt kerstkaarten met deze mededeling erop:
"Deze kaart is niet meer wat hij een jaar geleden was ----
maar ach, zo staat het met mij ook."

Een directeur van een filmmaatschappij, die 20 jaar lang dezelfde kerstkaarten met zijn landhuis had gebruikt, ging nadat hij dat huis verkocht had rustig door met het opmaken van de duizenden kaarten van zijn voorraad --- met een gestempeld zinnetje erop: "Wij wonen hier niet meer".

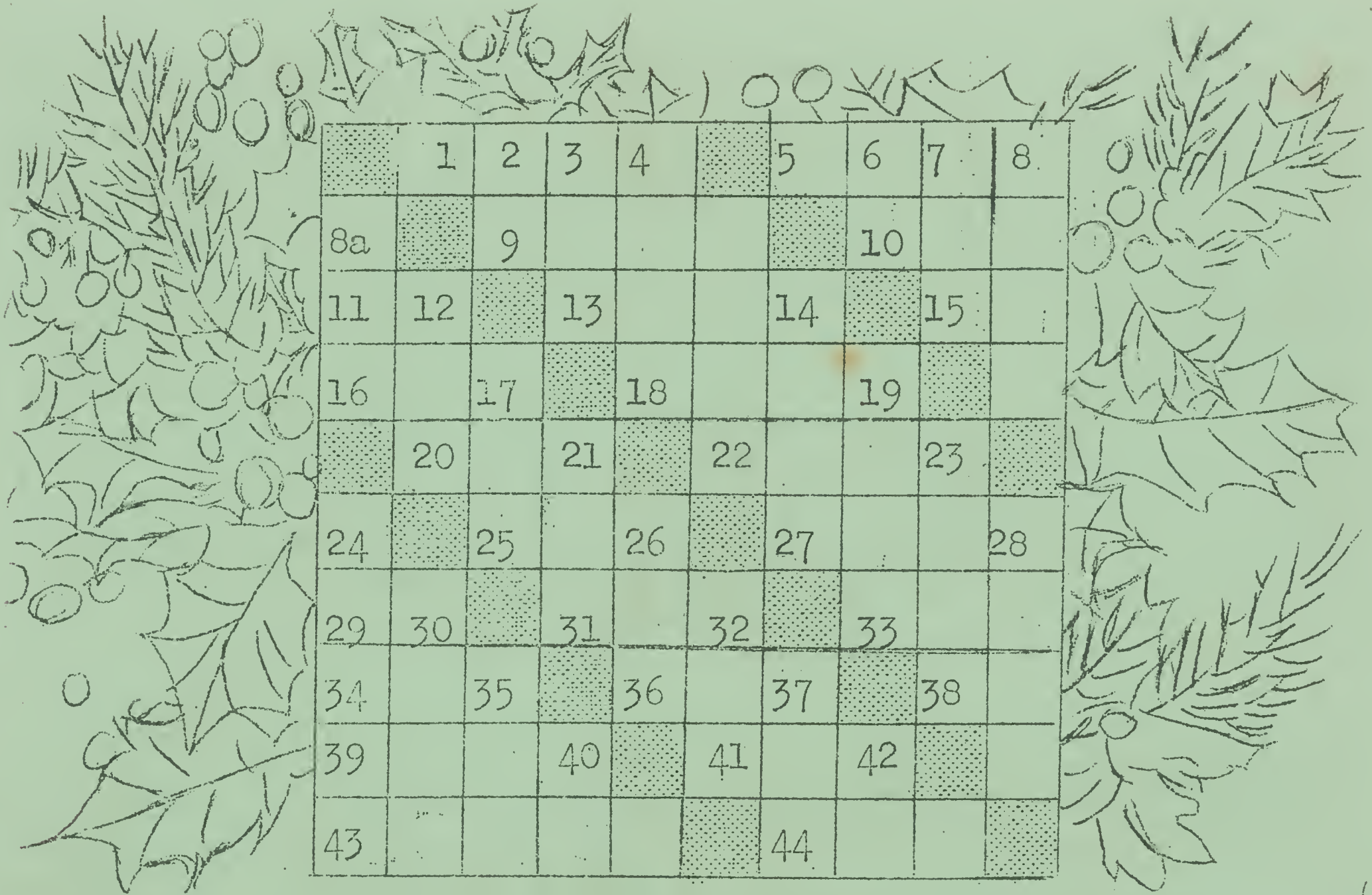
Iemand zond met Kerstmis een kaart aan kennissen die een zaak in tweedehands hoederen hadden. Het jaar daarop kreeg hij de kaart terug --- ze hadden zijn naam doorgestreept en eronder geschreven: "Van uw leveranciers in tweedehands goederen".

Op 1 januari 1963 werden in Amerika de posttarieven verhoogd. Een vooruitziend man slaagde erin op elk van zijn kerstkaarten twee cent te besparen. Hij deed ze de laatste week van december '62 op de bus en typte op de enveloppen: "Niet openen voor Kerstmis '63".

Een agent vroeg aan een soldaat, die zich stevig aan een lantaarnpaal vasthield, wat hij daar deed. "Niets", zei de soldaat, "heel de stad draait om me heen. Ik wacht effe tot de kazerne voorbijkomt en dan ga ik naar binnen."



"..... eh..... Jantje..... eh.....
Pietje?..... Keesje eh.....



Horizontaal:

- 1. van kluwen
- 5. armoedig huisje
- 9. geleerd
- 10. aanw. vnuw. (spaans)
- 11. over na brand
- 13. haver (engels)
- 15. voorzetsel
- 16. dekkend voorwerp
- 18. bep. grondsoort
- 20. opgenaaide lap
- 22. meelmengsel
- 25. geit
- 27. majesteit
- 29. dier
- 31. deel v.h.hoofd
- 33. deel v.d.week
- 34. kledingstuk
- 36. bang
- 38. vorm van saber
- 39. niet breed

- 41. bergengte
 - 43. keizer
 - 44. bundel.
- Vertikaal:
- 2. linkerkant
 - 3. Verenigde Naties
 - 4. rivier in Ned.
 - 6. muzieknoot
 - 7. beer (spaans)
 - 8. vorm van termen
 - 8a. opbergplaats
 - 12. vocht
 - 14. vorm van t. see
 - 17. stap
 - 19. dienstmeisje
 - 21. klapje
 - 23. plant
 - 24. koning.
 - 26. koud.

- 28. zoogdier
- 30. af en toe
- 32. schotel
- 35. wasmiddel
- 37. wasmiddel
- 40. bergplaats
- 42. dus (eng.)

WINNARES van
 november:
 Griselda Croes
 9e klas M.C.
 ○○○○○○

oplossingen
 vóór 15 jan.
 ○○○○○○

CURSUS "SUCCES"

ORANJESTAD
Tel. 1534

SANTA CRUZ
Papilon 53

SAN NICOLAS
Tel. 5791

De Cursus waar iedereen naar toe gaat voor lessen in:

STENO Nederlands
Engels.
Spaans

BOEKHOUDEN
ALGEMENE ONTWIKKELING
WISKUNDE
BIJLESSEN

CORRESPONDENTIE
ENGELS
SPAANS
en natuurlijk ook TYPEN

Bij Cursus "SUCCES" tikt U op nieuwe machines.
Bij Cursus "SUCCES" wordt Uw diploma door de Inspecteur van het Onderwijs ondertekend.

Indien U wordt afgewezen, krijgt U gratis verder les tot U slaagt.

INSCHRIJVING DAGELIJKS VAN 1—8 UUR N.M.
SCHOOLKINDEREN f. 10.— PER MAAND

Remember that famous song "AROUND THE WORLD IN 80 DAYS" ???

Now, "Aerovías Condor de Colombia" ("AEROCONDOR") offers you the famous fact:

"AROUND COLOMBIA IN 30 DAYS"

and just for..... US\$ 55,00 of NAFLS. 105,00

No one else can offer you SO MUCH FOR SO LESS !!!

Just US\$ 55,00 of NAFLS. 105,00 and you will have the time of your life visiting Barranquilla, Bogota, Cali, Pereira, Medellin, Cartagena and back to Barranquilla and Aruba.

For more information, please call 3192 or 3193 !!

GROTE KEUZE

BESTE KWALITEIT
PRIMA PASVORM



Alleenverkoop van

SALAMANDER

SWIFT, CEMA

en vele andere bekende
MERKSCHOENEN



HARTOG

TEL. 1214 NASSAUSTRAT 97

J. E. P. CABENDA



Het welbekende adres voor alle sportartikelen

En agente voor

Professional voetbalschoenen

TEL. 1539

ORANJESTAD